

Stichting Onderwijs voor weeskinderen MT. Elgon, Kenia

www.orphans2school.org

Rekeningnr. : NL89 RABO 0108 2046 69 o.v.v. weeskinderen MT Elgon

Nieuwsbrief juli 2018

Beste lezers,

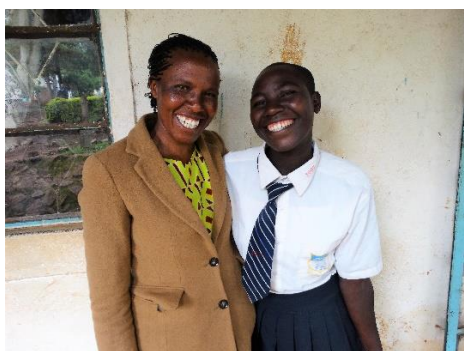
"But it is said that challenges make us strong and become mature only if we remain positive.." (stukje uit de brief van Mildred die zij voor ons geschreven heeft)

Van 6 juli tot en met 15 juli zijn wij voor de vierde keer in Kopsiro, MT Elgon , geweest om alle kinderen van ons educatieproject te bezoeken. Inmiddels volgen we hen alweer 7 jaar!

Allereerst; de kinderen zijn inmiddels geen kinderen meer, maar zijn nu tieners en jong volwassenen geworden. Alleen Alvin zit nog op de basisschool in groep 7. Wat zijn ze in de achterliggende anderhalf jaar weer ontzettend veranderd. Jongelui zijn het en zo noemen wij ze nu ook steeds; 'onze jongelui' op MT Elgon.

Het was goed om er weer te zijn en met allemaal te kunnen spreken. Gelukkig is dat gelukt, want het weer was slecht met veel regen, waardoor de wegen nog moeilijker begaanbaar waren dan anders. Het rijden was bij tijd en wijlen beangstigend spannend.

Wat was het opnieuw ontzettend leuk om allen te zien en jammer dat we maar zo weinig tijd met hen konden doorbrengen. Maar ondanks dat de tijd kort was , ervaren we toch dat het contact bij ieder bezoek beter en hechter wordt. Mooi is het ook dat ze nu goed kunnen begrijpen dat wij dit niet alleen doen, maar dat er meerdere mensen in onze familie-, vrienden,- en kennissenkring zijn die ons project steunen.

Joan (zus van Alex, Aaron). Joan is geen hoogvlieger. Maar wat zijn we blij dat zij nog steeds naar school gaat. Ze zit in het eerste jaar van het voortgezet onderwijs. Haar achtergrond is zo verdrietig en eenzaam. Tien jaar geleden werd zij wees en moest opgevangen worden door haar toen 15 jaar oude broer. Wij hopen dat ze straks een beroep kan gaan leren wat bij haar past en wat haalbaar is voor haar. Ze vertelde ons dat ze heel graag verpleegster wil worden. Waarschijnlijk gaat dat niet lukken, maar wie weet kan zij dan een ander verzorgend beroep kiezen. Voorlopig is het

ons doel om haar te stimuleren deze school af te maken zodat ze zich kan ontwikkelen tot een zelfstandige, zelfbewuste jonge vrouw.

Ezekiël: Wat is Ezekiël een prachtige jongeman geworden sinds hij naar de vakschool (Kisiwa Youth Polytechnic Vocational Training Centre) gaat en leert voor kleermaker. 20 jaar is hij nu, alhoewel we nooit zeker weten of dit wel helemaal klopt. De overgang van de vorige vakschool op MT Elgon naar deze vakschool in Bungoma, aan de voet van de

berg is absoluut een vooruitgang en heeft veel meer te bieden. Ezekiël is een harde en serieuze werker. Hij heeft ons gevraagd of hij na deze opleiding een aanvullende training mag doen, zodat hij stoffen ook kan kleuren en bewerken. Met Ezekiël hebben wij afgesproken dat hij een naaimachine (geen elektrische, maar een ouderwetse Singer) in bruikleen krijgt, zodat hij tijdens vakanties thuis kan oefenen. De afspraak met hem is dat als hij zijn diploma haalt hij de naaimachine mag houden en zijn eigen workshop kan beginnen.

Aron: Broer van Joan en Alex, 22 jaar en 'groot gebracht' door zijn oudere broer James. Aron gaat naar dezelfde vakschool als Ezekiël en leert voor automonteur. Aron is enorm in positieve zin veranderd nu hij niet meer op MT Elgon is , maar op een goede school tussen leeftijdgenoten verblijft. Hij lijkt gemotiveerder, zijn sociale vaardigheden zijn nu zoveel beter, hij is

spraakzaam en zegt dat hij absoluut deze opleiding wil afmaken. We kenden hem bijna niet terug en je kunt je voorstellen dat we aangenaam verrast waren! Aron wil zijn rijbewijs halen en dat is ook nodig voor hem. Met school hebben wij overlegd dat dit verstandiger is om te doen nadat hij deze opleiding af heeft gemaakt. Het is voor hem een goede stimulans om ervoor te gaan, maar ook is het voor Aron niet haalbaar om twee cursussen/opleidingen tegelijkertijd te doen.

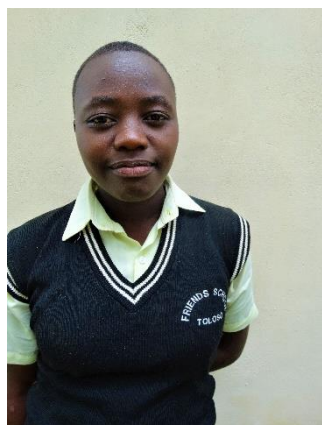
Mildred zit in klas drie van het voortgezet onderwijs op een goede school voor alleen meisjes. Je wordt daar alleen toegelaten als je een bepaald aantal punten hebt gescoord. Mildred is

inmiddels een hele dame geworden. Ze heeft wat pech gehad door gezondheidsproblemen, maar aan haar scores te zien zit er weer een stijgende lijn in. Ze wilde graag dat wij met haar mee kwamen naar haar klas. Dat hebben we natuurlijk gedaan. Wat een gezelligheid met al die meiden! Bij het afscheid nemen kregen wij van haar een kaart met daarin een brief die zij voor ons geschreven had. Wat een enorme leuke verrassing was dat!

Mathilda zit sinds februari van dit jaar in klas 1 van het voortgezet onderwijs. Zij gaat naar dezelfde meisjesschool als Mildred. Voor het eerst van huis naar een boardingschool. Haar lerares gaf aan dat zij een gestructureerd, rustig meisje is. Knap zoals zij zich in korte tijd heeft aangepast aan haar nieuwe situatie. Haar Engels is

met sprongen vooruit gegaan. We kunnen nu met haar communiceren en dat is geweldig. Ze begroette ons zo enthousiast en blij, dat we er ontroerd door waren. Mathilda is een sprankelend meisje. We bidden dat zij dit mag blijven.

Maureen zit nu in klas twee van het voortgezet onderwijs. Ze is verlegen en uit zich niet zo makkelijk. Naarmate wij langer met haar spraken en zij zich meer op haar gemak ging voelen kwamen er dikke tranen. Ze was niet gelukkig op school. Ze wil heel graag naar een meisjesschool zoals haar zus Mildred. Een school

waar ze zich veiliger voelt. Helaas zijn haar scores echt onder de maat en daarmee kan zij niet naar de school van haar zus. Wel gaat Phanice kijken of er een andere meisjesschool is waar zij terecht kan. We hebben daarna haar situatie met het hoofd van de school besproken en de onveiligheid die Maureen als teruggetrokken, onzeker en kwetsbaar meisje ervaart aangekaart. Een schoolcouncillor wordt voor haar ingeschakeld. We vonden het erg moeilijk om dit voor nu los te moeten laten.

Alex, broer van Joan en Aron. Twintig jaar oud. Alex gaat sinds Mei van dit jaar naar een 'MBO' opleiding. (Kisiwa Technical Training Institute). Deze school is dichtbij Bungoma en een stuk van MT Elgon af. Iets wat wij erg stimuleren omdat de bevolking op MT Elgon alleen een agrarisch perspectief heeft en weinig tot niets van de wereld om

zich heen meekrijgt. Alex doet de opleiding voor laborant. Na twee jaar kan hij een certificaat halen en na nog twee jaar een diploma. Op deze school wordt geen schooluniform meer gedragen. Alex lijkt een jongen die weet wat hij wil. Hij heeft zelf zijn toelating geregeld en heeft daarvoor met docenten gesproken. Die assertiviteit kunnen we alleen maar toejuichen. Wel hebben wij met Alex de afspraak dat hij na iedere schoolterm zijn resultaten aan Phanice rapporteert. Dat is volledig zijn eigen verantwoordelijkheid. Pas daarna zal de school het geld krijgen voor de volgende schoolterm. Phanice geeft aan dat dit belangrijk is om het op deze wijze te doen, zodat Alex weet dat het geen vrijblijvende situatie is.

Bonface is de oudste van het stel en is alweer 23 jaar. Het is een ontzettende leuke, vlotte en spraakzame jongen. Sinds Mei van dit jaar gaat hij ook naar een 'MBO' opleiding in Kitale, ruim een uur rijden vanaf MT Elgon. Het is een grote school/college, met veel studenten. Bonface

studeert Social Community Development. Een prachtige studie! Hij geniet er erg van. Ook voor hem geldt dat hij na twee jaar een certificaat kan ontvangen en na nog twee jaar een diploma. Ook voor Bonface is de tijd van schooluniformen voorbij. Hij is een volwassen knul en moet het nu vooral zelf doen. Voor Bonface geldt de dezelfde afspraak als met Alex. Na iedere schoolterm rapporteert hij de resultaten aan Phanice. Daarna zal het schoolgeld voor de volgende term aan school worden overgemaakt.

Alvin is de jongste telg van allemaal. Hij zit als enige nog op de basisschool op de berg in Kopsiro, MT Elgon. Hij is een broertje van Mildred, Maureen en Sophy. Alvin zit in groep zeven. We hebben gezien dat zijn scores gemiddeld zijn en daar zijn wij

heel blij mee. Tot op heden is Alvin toch wel een zorgenkindje. En zoals wij vorige keer ook schreven hopen wij van ganser harte dat hij zijn schoolperiode afmaakt, naar het voortgezet onderwijs kan en een beroep/vak kan leren. Het was fijn te horen dat hij zich op school goed gedraagt en een stabiele jongen is. Op het moment dat wij de school bezochten was Alvin ziek. Via via heeft Phanice gevraagd of Alvin ons die dag zou kunnen opzoeken. En warempel, 's middags stond hij ineens voor onze neus! Wij waren blij verrast. Alvin is verlegen en zijn Engels onvoldoende om goed te kunnen communiceren. We hadden Phanice echt als tolk nodig. Alvin zag er moe, mager en ziek uit. Waarschijnlijk had hij malaria. We hebben hem eerst een flinke maaltijd gegeven, zijn nieuwe T-shirts overhandigd (we hebben zelden een kind zo zien stralen) en daarna zijn Rob en Phanice met hem medicijnen gaan halen. Phanice vertelde ons: 'zolang een kind nog rondloopt wordt er geen dokter ingeschakeld'. Voor ons onbegrijpelijk....

Tot slot **Sophy**. Wij kennen haar als een ontzettend open, vrolijk en sprankelend meisje. De foto hiernaast is een foto van juli 2016. Dit is omdat wij Sophy niet hebben gezien. De dag voordat wij haar en haar school zouden bezoeken kreeg Phanice de informatie van haar voogd (een neef) dat Sophy is weggelopen van school, onderdak heeft gezocht bij een tante ergens op de berg omdat ze zwanger is. Sophy is pas 17 jaar. Wij waren zo verdrietig toen wij dit nieuws hoorden. Dat is nu precies waar je bang voor bent dat gebeurt en wat je nou juist zo graag wilt voorkomen. Vrouwen en jonge meisjes zijn in

deze omgeving zo ontzettend kwetsbaar. We moeten bekennen dat op dat moment ons de moed even in de schoenen zakte. Je voelt je machteloos en gefrustreerd. Een jong meisje ongewenst zwanger, een kindje wat in principe kansloos geboren wordt en een jongen/man die in geen velden of wegen meer te bekennen is. Het is schrijnend en zo oneerlijk. We hebben nog geprobeerd haar te zien, maar haar verblijf was ver bij ons vandaan en de slechte weg liet het niet toe om haar te kunnen bereiken. Als een meisje zwanger is mag ze niet meer op school komen. Dat mag pas nadat de baby geboren is. We hopen dat Phanice de komende tijd meer informatie over haar situatie krijgt en haar misschien zelf kan zien en spreken. Ons hart gaat naar haar uit. We bidden voor haar bescherming, haar gezondheid en voor haar ongeboren kindje.

Al met al waren het enerverende dagen. Opnieuw veel indrukken. Goddank veel positieve berichten en prachtige, hartverwarmende ontmoetingen. Maar ook opnieuw de harde confrontatie met de scherpe tegenstellingen in dit land. Garanties voor succes hebben we niet. Door een situatie als Sophy beseft je dat iets wat je hebt opgebouwd ook zomaar onder je handen kan afbreken. De energie, financiën en liefde die we er samen met jullie instoppen zijn maar druppels in een emmer. Maar iedere druppel draagt er aan bij om de emmer te vullen. Wij blijven ervoor gaan, omdat we in 7 jaar tijd kinderen hebben zien opbloeien en veranderen.

Wij hopen dat we hierbij op jullie steun mogen blijven rekenen.

Wij zijn van plan om in 2019 het volgende bezoek aan onze jongeren te plannen. In de tussentijd hebben wij contact met Phanice en houdt zij zicht op de voortgang van deze prachtige jonge mensen. Een hele klus voor haar, maar zij doet dit met ongelooflijk veel passie en liefde. In Januari / februari start een nieuw schooljaar. Rond die tijd zullen we een tussentijdse nieuwsbrief sturen. Wil je eerder informatie hebben, schroom niet om ons te benaderen!

Uitgaven komende maand:

- **Materiaal voor Aron op school zoals een overall en gereedschap.**
- **Lappen stof en Singer naaimachine voor Ezekiël**
- **Een schooltas voor Alex en Bonface**

Blessings,

Erna en Rob

